

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἐκδόση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 56 Πέμπτη 13η Φεβρουαρίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Κύρου καὶ Ἰωάννου Αναργύρων (31η Ἰανουαρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ ΙΖ' Λουκᾶ (Τοῦ Ἀσώτου)

Λουκᾶ κεφ. ιε' 11-32

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν

ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγγνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱός αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· « τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὐρέθη.»

Μετάφραση

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολή: «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιούς. Ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἶπε στὸν πατέρα του: «πατέρα, δώσε μου τὸ μερίδιο τῆς περιουσίας πού μοῦ ἀναλογεῖ»· κι ἐκεῖνος τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ μικρότερος γιὸς τὰ μάζεψε ὅλα καὶ ἔφυγε σὲ χώρα μακρινή. Ἐκεῖ σκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντας ἄσωτη ζωή. Ὄταν τὰ ξόδεψε ὅλα, ἔτυχε νὰ πέσει μεγάλη πείνα στὴ χώρα ἐκείνη, καὶ ἄρχισε κι αὐτὸς νὰ στερεῖται. Πῆγε λοιπὸν κι ἔγινε ἐργάτης σὲ ἓναν ἀπὸ τοὺς πολῖτες ἐκείνης τῆς χώρας, ὁ

ὁποῖος τὸν ἔστειλε στὰ χωράφια του, νὰ βόσκει χοίρους. Ἐφτασε στὸ σημεῖο νὰ θέλει νὰ χορτάσει μὲ τὰ ξυλοκέρατα ποὺ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανένας δὲν τοῦ ἔδινε. Τελικὰ συνῆλθε καὶ εἶπε: «πόσοι ἐργάτες τοῦ πατέρα μου ἔχουν περίσσιο ψωμί, κι ἐγὼ ἐδῶ πεθαίνω τῆς πείνας! Θὰ σηκωθῶ καὶ θὰ πάω στὸν πατέρα μου καὶ θὰ τοῦ πῶ: πατέρα, ἀμάρτησα στὸ Θεὸ καὶ σ' ἐσένα· δὲν εἶμαι ἄξιος πιά νὰ λέγομαι γιὸς σου· κάνε με σὰν ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐργάτες σου». Σηκώθηκε, λοιπόν, καὶ ξεκίνησε νὰ πάει στὸν πατέρα του. Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριά, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του, τὸν σπλαχνίστηκε, ἔτρεξε, τὸν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τὸν καταφιλοῦσε. Τότε ὁ γιὸς του, τοῦ εἶπε: «πατέρα, ἀμάρτησα στὸ Θεὸ καὶ σ' ἐσένα καὶ δὲν ἀξίζω νὰ λέγομαι παιδί σου». Ὁ πατέρας ὅμως γύρισε στοὺς δούλους του καὶ τοὺς διέταξε: «βγάλτε γρήγορα τὴν καλύτερη στολὴ καὶ ντύστε τον· φορέστε του δαχτυλίδι στὸ χέρι καὶ δῶστε του ὑποδήματα. Φέρτε τὸ σιτευτὸ μοσχάρι καὶ σφάζτε το νὰ φᾶμε καὶ νὰ εὐφρανθοῦμε, γιατί αὐτὸς ὁ γιὸς μου ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε». Ἔτσι ἄρχισαν νὰ εὐφραίνονται. Ὁ μεγαλύτερος γιὸς του βρισκόταν στο χωράφι· καὶ καθὼς ἐρχόταν καὶ πλησίαζε στὸ σπίτι, ἄκουσε μουσικὲς καὶ χορούς. Φώναξε, λοιπόν, ἕναν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες καὶ ρώτησε νὰ μάθει τί συμβαίνει. Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «γύρισε ὁ ἀδελφός σου, κι ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸ σιτευτὸ μοσχάρι, γιατί τοῦ ἦρθε πίσω γερός». Αὐτὸς τότε θύμωσε καὶ δὲν ἠθέλε νὰ μπεῖ μέσα. Ὁ πατέρας του βγήκε καὶ τὸν παρακαλοῦσε, ἐκεῖνος ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκε: «ἐγὼ τόσα χρόνια σοῦ δουλεύω, καὶ ποτὲ δὲν παράκουσα καμιὰ ἐντολὴ σου· κι ὅμως σ' ἐμένα δὲν ἔδωσες ποτὲ ἕνα κασίκι γιὰ νὰ εὐφρανθῶ μὲ τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὅμως ἦρθε αὐτὸς ὁ γιὸς σου, ποὺ κατασπατάλησε τὴν περιουσία σου μὲ πόρνες, ἔσφαξες γιὰ χάρη του τὸ σιτευτὸ μοσχάρι». Κι ὁ πατέρας του, τοῦ ἀπάντησε: «παιδί μου, ἐσὺ εἶσαι πάντοτε μαζί μου κι ὅ,τι εἶναι δικὸ μου εἶναι καὶ δικὸ σου. Ἐπρεπε ὅμως νὰ εὐφρανθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε, γιατί ὁ ἀδελφός σου αὐτὸς ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Α΄ Πρὸς Κορινθίους Παύλου ἐπιστολὴ κεφ. στ΄ 12-20

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τίνος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστίν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμα ἐστὶ. Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.»

Μετάφραση

Ἀδελφοί, μερικοὶ μεταξὺ σας λένε: «Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται». Σωστά· ὅλα ὅμως δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἐγὼ ὅμως δὲ θὰ ἀφήσω τίποτε νὰ μὲ κυριέψει. Λένε ἐπίσης: «Οἱ τροφές προορίζονται γιὰ τὴν κοιλιὰ καὶ ἡ κοιλιὰ εἶναι καμωμένη γιὰ τὶς τροφές»· ὁ Θεὸς ὅμως θὰ ἀχρηστέψει καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο. Τὸ σῶμα δὲν ἔγινε γιὰ νὰ πορνεύουμε, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοξάζουμε τὸν Κύριο, καὶ ὁ Κύριος θὰ δοξάσει τὸ σῶμα. Καὶ ὁ Θεὸς ποὺ μᾶς ἀνέστησε τὸν Κύριο, μὲ τὴ δύναμή του θὰ ἀναστήσει κι ἐμᾶς. Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά μας εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Μπορῶ, λοιπόν, νὰ πάρω κάτι ποὺ εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὸ κάνω μέλος τοῦ σώματος μιᾶς πόρνης; Ποτὲ τέτοιο πράγμα! Ἦ μήπως δὲν ξέρετε ὅτι αὐτὸς ποὺ ἐνώνεται μὲ μιὰ πόρνη γίνεται ἓνα σῶμα μαζί της; Γιατί, καθὼς λέει ἡ Γραφή, οἱ δύο θὰ γίνουν

ένα σῶμα. Ὅποιος ὅμως ἐνώνεται μετὰ τὸν Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. Μακριὰ λοιπὸν ἀπὸ τὴν πορνεία! Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ποὺ μπορεῖ νὰ διαπράξει κανεὶς βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα του· αὐτὸς ὅμως ποὺ πορνεύει βεβηλώνει τὸ ἴδιο του τὸ σῶμα. Ἡ μήπως δὲν ξέρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ σᾶς τὸ χάρισε ὁ Θεὸς καὶ βρίσκεται μέσα σας; Δὲν ἀνήκετε στὸν ἑαυτὸ σας· σᾶς ἀγόρασε ὁ Θεὸς πληρώνοντας τὸ τίμημα. Τὸ Θεὸ λοιπὸν νὰ δοξάζετε μετὰ τὸ σῶμα σας καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα σας, ποὺ ἀνήκουν σ' ἐκεῖνον.

Σχολιασμός

Δεύτερη Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιο περιγράφει τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους μας παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ. Ἡ παραβολὴ βρίσκεται στὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο, στὸ 1ε' κεφάλαιο καὶ ἔχει σὰν θέμα τὴ σωτήριο μετάνοια. Μετὰ τὴν ἀληθινὴ, μετὰ τὴν εἰλικρινῆ μετάνοια μπορεῖ ὁ κάθε Χριστιανός, ὅπως καὶ ὁ ἄσωτος, νὰ κερδίσει τὴν αἰώνια ζωὴ.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἄκουγαν συχνὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Κυρίου, ὄχι τόσο γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν, ὅσο γιὰ νὰ βροῦν κάποια ἀφορμὴ γιὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν. Μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς φορές διαμαρτύρονταν πάλι, γιατί ὁ Ἰησοῦς ἐρχόταν σὲ ἐπαφὴ μετὰ ἁμαρτωλοῦς. Ὁ Κύριος, λοιπὸν, γιὰ νὰ τοὺς δώσει νὰ καταλάβουν τὴ δύναμη τῆς μετάνοιας καὶ τὴν ἀποδοχὴ ποὺ αὐτὴ ἔχει ἀπὸ τὸν Θεό, εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου.

Τὰ σημαντικότερα πρόσωπα τῆς παραβολῆς εἶναι, ὅπως ξέρουμε, ὁ πατέρας, ὁ ἄσωτος υἱὸς καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀδερφός του. Ὁ πατέρας δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Πατέρα ὅλων μας, τὸν Κύριο καὶ Θεό μας. Ὁ ἄσωτος υἱὸς εἶναι κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ παίρνουμε τὰ δῶρα τοῦ Πατέρας μας καὶ τὰ διασκορπίζουμε ἄσκοπα, ἀντὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουμε πρὸς δόξαν Θεοῦ. Ὁ μεγαλύτερος ἀδερφός τώρα ποιός εἶναι; Στὴν πραγματικότητα

εΐμαστε και πάλι εμεΐς. Εΐμαστε εμεΐς, όταν αφήνουμε τὸ τέρας τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς κατάκρισης νὰ φωλιάσει μέσα μας. Τότε μετατρέπομαστε σὲ ἕναν ζηλόφθονο καὶ κακὸ μεγάλο ἀδερφὸ ποὺ ἔχει ξεχάσει τί θὰ πεῖ ἀγάπη.

Ἄς δοῦμε ὅμως λίγο πιὸ ἀναλυτικὰ τὴν παραβολή. Ὁ μικρότερος υἱός, ἀφοῦ πῆρε τὸ μερίδιο τῆς περιουσίας ποὺ τοῦ ἀναλογοῦσε, ἔφυγε σὲ μακρινὴ χώρα, ὅπου τὸ ξόδεψε σὲ διασκεδάσεις καὶ ἀσωτίες. Κάπως ἔτσι συμπεριφέρεται ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτός μας προικίζει μὲ δῶρα, μὲ τὰ τάλαντά Του κι εμεΐς μακριὰ του τὰ κάνουμε ὄργανα τῆς ἀμαρτίας. Ὅτι ἔχουμε ἐπάνω μας, ἀνήκει στὸν Θεό, τὸ σῶμα μας, τὰ τάλαντά μας, ἡ ζωὴ μας ἢ ἴδια. Ὅλα ἀνήκουν στὸν Θεό. Ἐμεΐς ὅμως ἀντὶ νὰ μείνουμε δίπλα του, τοῦ γυρνᾶμε τὴν πλάτη. Ὅταν ὅμως ἀρνούμαστε τὸν Θεό, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι αὐτὸ ποὺ βλέπουμε στὴ συνέχεια τῆς παραβολῆς.

Ἐπese μεγάλος λιμὸς στὴ χώρα ἐκείνη ποὺ ἦταν ὁ ἄσωτος, λέει ἢ παραβολή, καὶ ἄρχισε καὶ ὁ ἴδιος νὰ στερεῖται. Ἡ πείνα αὐτὴ εἶναι ἢ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Θεὸς εἶναι ἢ πηγὴ κάθε καλοῦ. Εἶναι ἢ πηγὴ τῆς ζωῆς, τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγάπης. Πῶς θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ὑπάρξει κάτι καλὸ μακριὰ του; Ὅπως τὸ δέντρο πεθαίνει, ἂν κόψουμε τὶς ρίζες του, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει ψυχικὰ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Τὰ πάντα γύρω του μετατρέπονται σὲ κόλαση καὶ ψάχνει νὰ χορτάσει ἀπὸ τὴν τροφὴ τῶν χοίρων, ὅπως ὁ ἄσωτος.

Ἡ πιὸ σημαντικὴ στιγμή στὴ ζωὴ τοῦ ἄσωτου ἔρχεται ἀμέσως μετὰ. «Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν». Ἦρθε στὰ συγκαλά του δηλαδή. Κατάλαβε τὸ λάθος του καὶ τὸ ποῦ θὰ τὸν ὀδηγήσει αὐτό. Ἐμεΐς ἀλήθεια τὸ ἔχουμε καταλάβει; Ἐμεΐς ἔχουμε καταλάβει ποῦ μᾶς ὀδηγεῖ ἢ ἀμαρτία; Ἄν τὸ ἔχουμε καταλάβει, τότε θὰ κάνουμε ὅτι καὶ ὁ ἄσωτος. «Ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ». Σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸν πατέρα του. Ἀπὸ ποῦ σηκώθηκε; Σηκώθηκε ἀπὸ τὸν βοῦρκο τῆς ἀμαρτίας. Σηκώθηκε ἀπὸ τὸν πάτο, ὅπου τὸν εἶχε καθηλώσει ἢ ἄσωτη ζωὴ του. Σηκώθηκε μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι δὲν θὰ ἀμαρτήσῃ ξανά.

Αὐτὴ τὴν εἰλικρινῆ μετάνοια περιμένει κι ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Θεός. Νὰ ἔρθουμε κι εμεΐς στὰ συγκαλά μας καὶ νὰ κατανοήσουμε ποῦ θὰ

μᾶς ὀδηγήσει ἡ ἄσωτη ζωὴ μας. Ἄν τὸ κάνουμε αὐτὸ καὶ ζητήσουμε τὴ βοήθειά Του, τότε ὁ Κύριος θὰ μᾶς συνδράμει μὲ κάθε μέσο. Θὰ τρέξει κοντά μας, ὅπως ἔτρεξε ὁ πατέρας στὸν ἄσωτο. Θὰ μᾶς προὑπαντήσει καὶ ἡ χαρὰ του θὰ εἶναι ἀνείπωτη, γιατί ἀνείπωτα μεγάλη εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ ἐμᾶς. Ἄς κάνουμε αὐτὸ τὸ πρῶτο βῆμα, γιατί ἡ ἀνταμοιβὴ τὸ ἀξίζει καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Πρὶν τελειώσει ἡ παραβολή, μᾶς μιλάει καὶ γιὰ τὸν μεγάλο ἀδερφὸ τοῦ Ἀσώτου. Αὐτὸν ποὺ δὲν δέχθηκε τὴν μετάνοια τοῦ ἀδερφοῦ του, θεωρῶντας πὼς εἶναι ἀνώτερός του. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι, ὅπως εἶπαμε, καὶ πάλι ἐμεῖς. Ὁ κίνδυνος νὰ γίνουμε ὅπως οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἶναι πάντα ὀρατός, εἰδικὰ ἂν ἔχουμε στὸ μυαλό μας ὅτι κάνουμε κάτι καλύτερα ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους ἀδερφούς μας. Γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουμε, ἂς ἔχουμε πάντα στὸ μυαλό μας ὅτι εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ μπροστὰ στὸν Θεὸ καὶ νὰ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς στηρίξει στὴ μετάνοιά μας.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου, ὅπως λένε οἱ Ἅγιοι Πατέρες, εἶναι ἴσως ἡ σημαντικότερη σὲ ὅλο τὸ Εὐαγγέλιο. Ἀκόμη καὶ ὅλο τὸ ὑπόλοιπο Εὐαγγέλιο νὰ χανόταν, αὐτὴ θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ σωθοῦμε. Κι αὐτό, γιατί μᾶς θυμίζει ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας στηρίζεται στὴ μετάνοιά μας. Στηρίζεται στὴν κατανόηση τῆς ἁμαρτωλότητάς μας καὶ στὴν ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ζωῆς μας. Ὅταν θὰ γίνει αὐτό, ὅταν θὰ ἐπιλέξουμε τὸν Θεὸ καὶ ὄχι τὴν ἁμαρτία, ὅλη ἡ ζωὴ μας θὰ ἀλλάξει.

Ἡ Μεγάλὴ Τεσσαρακοστὴ πλησιάζει καὶ εἶναι μία ἀκόμα εὐκαιρία γιὰ ὅλους μας νὰ κάνουμε ἓνα νέο ξεκίνημα. Ἄς κοιτάξουμε κι ἐμεῖς λίγο μέσα μας νὰ δοῦμε τὰ λάθη μας, νὰ ζητήσουμε συγχώρεση ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ νὰ ξαναξεκινήσουμε τὸν ἀγῶνα μας. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖ καὶ μᾶς περιμένει μὲ ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά του. Ἄς μὴν τὸν ἀγνοήσουμε. Ἄς κάνουμε ὅλοι τὸ πρῶτο βῆμα, ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν αἰώνια ζωὴ. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Αγίων

Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Ὁ μακαριστὸς Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθηκε κάποτε τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας. Τὸν προϋπάντησε ὁ ὑπεύθυνος ἀββᾶς τοῦ Ὅρους, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ ὑπέβαλε τὴν ἐρώτηση: «Τὶ περισσότερο βρῆκες, ἀββᾶ, σ' αὐτὸν τὸν τρόπο τῆς ζωῆς ἐδῶ;» Καὶ ὁ Γέροντας τοῦ εἶπε: «Τὸ νὰ ἀποδίδω τὴν εὐθύνη τῶν ἐνεργειῶν μου στὸν ἑαυτὸ μου καὶ αὐτὸν νὰ κατηγορῶ πάντοτε». «Ὅντως -εἶπε ὁ ἀββᾶς Θεόφιλος- δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 54)

Ὅταν ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης ἦταν στὸ θέρος, ἄκουσε ἕναν ἀδελφὸ νὰ λέει ὀργισμένος στὸν διπλανὸ του: «Ἔ, κι ἐσύ».

Παράτησε λοιπὸν τὸν θερισμὸ (ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης) κι ἔφυγε.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 58)

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης: «Ἀφήσαμε τὸ ἐλαφρὸ φορτίο, δηλαδή τὸ νὰ μεμφόμεστε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ κουβαλᾶμε τὸ βαρὺ, δηλαδή τὸ νὰ δικαιώνουμε τὸν ἑαυτὸ μας».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 62)

Ὁ ἴδιος καθόταν στὴ σύναξη καὶ στέναζε μὴ γνωρίζοντας ὅτι κάποιος εἶναι πίσω του. Ὅταν τὸ κατάλαβε, ἔβαλε μετάνοια λέγοντας: «Συγχώρεσέ με, ἀββᾶ εἶμαι ἀκόμη ἀκατήχητος».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 63)

Ὁ ἴδιος εἶπε στὸν ἀδελφὸ του: «Ἄν καὶ δὲν ἔχουμε καμία ἀξία ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, πιστεύουμε ὅμως νὰ μᾶς τιμήσει ὁ Θεός».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 64)

Ὁ ἴδιος ὁ ἀββᾶς ἦταν πάντοτε μὲ πολὺ ζῆλο πνευματικὸ καὶ ἐνθουσιασμό. Κάποτε λοιπὸν τὸν ἐπισκέφθηκε κάποιος καὶ παίνεψε τὴ δουλειὰ του. Δούλευε δηλαδή τὴ σειρά καὶ δὲν μίλησε. Σὲ λίγο ὁ ἐπισκέπτης ἄρχισε πάλι νὰ τοῦ μιλάει κι ἐκεῖνος πάλι δὲν ἔβγαλε μιλιὰ. Ὅταν γιὰ τρίτη φορὰ ἐπανελάβε, τοῦ εἶπε: «Ἀπὸ τὴ στιγμή πὺ μπῆκες ἐδῶ μέσα, μοῦ ἀπομάκρυνες τὸν Θεό».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 65)

Συναξάρι

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Τρύφαινα

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Τρύφαινα εἶχε καταγωγή ἀπὸ τὴν Κύλικο τοῦ Ἑλλησπόντου. Γονεῖς της ἦταν ὁ συγκλητικὸς Ἀναστάσιος καὶ ἡ Χριστιανὴ Σωκρατία.

Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς τελετῆς πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Διόνυσου, ἡ Τρύφαινα πῆγε στὴν τελετὴ καὶ ἄρχισε νὰ περιγεῖ τὰ εἰδῶλα καὶ νὰ κατηγορεῖ τοὺς εἰδωλολάτρεις γιὰ τὶς αἰσχρὲς τοὺς πράξεις, μὲ τὶς ὁποῖες ἐκεῖνοι νόμιζαν ὅτι τιμοῦσαν τοὺς θεούς, καὶ τοὺς παρότρυνε νὰ ἀφήσουν τὴ λατρεία τῶν εἰδώλων καὶ νὰ στραφοῦν στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Ἀμέσως, ὁ ἡγεμόνας τῆς περιοχῆς, ὁ Καισάριος, πὺ ἄκουσε τὴν Τρύφαινα νὰ ὁμιλεῖ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἐξοργίσθηκε καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὴ συλλάβουν καὶ νὰ τὴ

βασανίσουν. Ἀρχικά, τὴν ἔβαλαν μέσα σὲ ἓνα πυρακτωμένο καμίνι, ἡ Ἁγία ὅμως θαυματουργικῶς δὲν υπέστη κανένα ἔγκαυμα καὶ ἔτσι τὴν κρέμασαν ψηλὰ καὶ τὴν ἄφησαν νὰ πέσει ἐπάνω σὲ σιδερένια καρφιά. Ἐπειτα, τὴν ἔδωσαν στὰ θηρία γιὰ νὰ τὴν κατασπαράξουν. Τὰ θηρία δὲν τὴν ἄγγιζαν, ἐκτὸς μόνον ἀπὸ ἓναν ἄγριο ταῦρο, ὁ ὁποῖος τῆς ὄρμησε καὶ τὴν ἔσχισε μὲ τὰ κέρατά του καὶ ἔτσι ἡ Τρύφαινα κέρδισε τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Λέγεται ὅτι στὸν τόπο ποὺ μαρτύρησε ἡ Ἁγία ἀνέβλυσε πηγὴ μὲ καθαρὸ νερὸ καὶ ὅποιες γυναῖκες μετὰ τὸν τοκετὸ δὲν εἶχαν γάλα, γιὰ νὰ θηλάσουν τὰ νεογέννητα παιδιά τους, ἔπιναν ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς πηγῆς ἐκείνης καὶ ἀμέσως ὁ ὀργανισμὸς τους δημιουργοῦσε γάλα, ἐνῶ τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ γιὰ τὰ θηλυκὰ ζῶα.



Δρώμενα

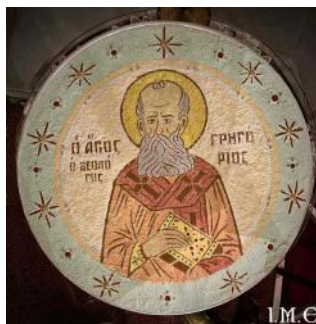
Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου 2025

Τὴν Παρασκευὴ 25/7-02-2025 ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ Ποιμενάρχης μας, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του μὲ τὴν καθιερωμένη Ἀρχιερατικὴ Ἱερὰ Ἀγρυπνία. Ἡ Ἀγρυπνία τελέσθηκε στὸν Καθεδρικὸ Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν προεξάρχοντος τοῦ Ποιμενάρχου μας καὶ

συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, πλαισιουμένων ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λιτῆς ὁ Ποιμενάρχης μας κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ἀναφερόμενος στὶς ἀρετὲς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀπὸ τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπειτα, εὐχαρίστησε τοὺς ἐπισκέπτες Ἐπισκόπους γιὰ τὴν παρουσία τους, καθὼς καὶ τοὺς ἱεροψάλτες καὶ τοὺς πιστοὺς. Στὸ τέλος τῆς ἱερᾶς ἀγρυπνίας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος μετέφερε τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου γιὰ τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Ποιμενάρχου μας.

Πλῆθος πιστῶν ἔσπευσαν νὰ εὐχηθοῦν στὸν πατέρα μας, τοὺς ὁποῖους ὁ Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε θερμὰ, ἐνῶ ἀκολοῦθησε τράπεζα ἀγάπης.



Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου >
 Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, δείτε [ΕΔΩ](#)
 Κωδ. Πρόσβασης **12345**

Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν 2025

Τὴν Τετάρτη 30 Ἰανουαρίου π.έ., ἡμέρα ὅπου ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὄρισε τὴν κοινὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Καθεδρικός Ἱ. Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἀφespέρας, σὲ κλίμα κατάνυξης τελέστηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατουμένου ἀπὸ τοὺς Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριο καὶ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό. Τὸν πανηγυρικὸ λόγο στὸν Ἑσπερινὸ ἐκφώνησε ὁ Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι τὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐκτός ἀπὸ προστάτες τῶν γραμμάτων εἶναι καὶ πρόσωπα ἐνότητας καὶ ἡ σημερινὴ ἐορτὴ συνολικὰ εἶναι ἐορτὴ τῆς ἐνότητας.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τιμητικῶς χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἐνῶ στὴ Θεία Λειτουργία στὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο προεξῆρχε ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, πλαισιούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀθανάσιο, π. Ματθαῖο Μαβίδη, π. Θεόκλητο Τασούλη, τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ τοὺς διακόνους Χρυσόστομο καὶ Γαβριήλ.

Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ξεκίνησε μὲ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους «Ἔσεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...», καταλήγοντας ὅτι ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τὸ ἴδιο. Τόνισε ὅτι ἡ σύμπραξη τῶν Ἁγίων Τριῶν

Ἱεραρχῶν μᾶς διδάσκει ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐνότητα τῆς ἐκκλησίας. Εἶπε, ἐπίσης, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μιλάει στὴν καρδιά, στὴν πατρίδα καὶ στὴν ἀνθρωπότητα. Γιὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες ἀνέφερε ὅτι ὁ καθένας μεταφέρει κάτι μοναδικό. Ὁ Μέγας Βασίλειος εἶχε τὸν Ἀσκητισμό, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τὸν νοῦ, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἦταν ὁ πολυγραφότατος Ἱεράρχης, αὐτὸς ποὺ μίλησε γιὰ τὸν ἔγγαμο βίο, αὐτὸς ποὺ ἔδωσε λύση στὰ προβλήματα τῆς ζωῆς μας. Ἀναφέρθηκε, ἀκόμη, στὶς προηγούμενες γενιές στὸν τόπο μας, οἱ ὁποῖες, παρὰ τὴ φτώχεια τους, ἔδωσαν φῶς στὰ παιδιά τους καὶ τὰ σπίτια τους εὐωδίαζαν θυμίαμα καὶ προσευχή. Τέλος, μᾶς προέτρεψε νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς μαγνήτες φωτός γιὰ τὸν κάθε σκοτισμένο ἄνθρωπο, γιὰτὶ εἶναι καθήκον μας καὶ ἀξίζει νὰ ἀρέσουμε στὸν Χριστὸ καὶ ὄχι στὴ βιτρίνα τοῦ κόσμου, διότι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Φῶς, Ἐνότητα μὲ τὸν Χριστὸ καὶ Ἐνότητα μεταξὺ μας ἐν ἀληθείᾳ.

Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε μὲ μεγαλοπρέπεια ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πρὸς ἀγιασμὸ τῆς πόλεώς μας. Νέοι καὶ παιδιά τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων ντυμένοι μὲ παραδοσιακὲς στολές, ἡ φιλαρμονικὴ μπάντα τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου συνόδευσαν τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς. Τέλος, παρετέθη τράπεζα στὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ στοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν φιλόπτωχο ἀδελφότητα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν «Παναγία Γοργοεπήκοος».



Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου>
Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, δεῖτε [ΕΔΩ](#)
Κωδ. Πρόσβασης **12345**

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας Θεσσαλονίκης κ.
Γρηγορίου>Τελώνου και Φαρισαίου, δεῖτε [ΕΔΩ](#)
Κωδ. Πρόσβασης **12345**

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱερέως Ἐκδόσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης